

**[Glistrup]**

man fra myndighedernes side begynder at blande sig i, hvordan barsel og barselperiode og den første levetid skal forløbe.

Som altid, når lovgivningen blander sig i det, betyder det jo, at man begunstiger to grupper, nemlig dels sagsbehandlerne og dem, der sidder og administrerer med papir og juristeri og andre uproduktive ting, og for det andet den gruppe, som det altså drejer sig om, her børnefamilierne. Men når man begunstiger én gruppe, så er det det samme som at skade andre grupper, nemlig dem, der ikke oplever den menneskelivskulmination, der ligger i at få børn.

Hvis lovgivningen endelig skulle til at blande sig i den slags intime forhold, skulle man da meget hellere begunstige de familier, der ikke får børn, end dem, der får børn. For de, der får børn, har det forspring og den yderligere berigelse af tilværelsen sammenlignet med de andre, og det er drønuretfærdigt, at de, der meget har, skal mere gives, som denne lovgivning er udtryk for. Derfor har Fremskridtspartiets linie aldeles ubrudt været, at vi, hver gang der har været forslag om disse barselregler, har stemt imod.

Men til beroligelse for fru Jytte Andersen og fru Lilli Gyldenkilde med de bekymringer, som de udtrykte, skal jeg oplyse, at antagelig vil Fremskridtspartiet stemme ja til det foreliggende forslag. Og når jeg må tage forbeholdet »antagelig«, så beror det på to omstændigheder. For det første håber man jo altid, at ens medmennesker, og det vil altså i dette tilfælde sige de manglende 75 stemmer i Folketinget, bliver så meget fornuftigere, at de vil gå med til virkelig at lave forslaget om og til, at vi nu holder op med al den ækle omklamring og befangling af barselsituationen, som lovgivningen er udtryk for, og så kan vi selvfølgelig få det meget bedre.

Men det andet er, at den arbejdsminister, der jo ser ud til at blive langt den bedste i rækken af arbejdsministre, vi har haft i Danmark til dette overflødige job, her har forsømt at udøve sin pædagogiske mission over for sine embedsmænd, for lovforslaget er faktisk udformet særdeles uklart og tvetydigt, når man læser motiverne igennem og skal finde ud af, hvad det i grunden går ud på.

Så henviser man til, at det har forbindelse med det under behandling i Folketinget væren-

de lovforslag om dagpenge i stedet for at skrive, at det er lovforslag nr. L 29 af 11. oktober 1989, så man kan finde frem til, hvad det drejer sig om. Og så lader man være med at aftrykke de paragraffer, som man laver ændringer i, så man må til at lave et gevaldigt detektivarbejde. Det er simpelt hen dårligt teknisk arbejde fra Arbejdsministeriets side, men det vil ministeren forhåbentlig forske os for en anden gang.

Men de majsommelige juridiske arkivstudier, jeg har måttet foretage for at finde frem til, hvad forslaget i grunden drejer sig om, fører altså til, at arbejdsministeren antagelig kan regne med vore stemmer, hvis vel at mærke situationen er den, at det kommer uændret til tredje behandling. Hvis der kommer hestehovsaftryk fra fru Jytte Andersen eller fru Lilli Gyldenkilde på det i form af ændringsforslag, vil vi selvfølgelig stemme nej.

(Kort bemærkning).

**Lilli Gyldenkilde (SF):**

Nu er det jo sådan, at hestehovsaftryk som oftest udføres af heste eller også af en vis mand, hvis navn jeg ikke må nævne her fra talerstolen ifølge forretningsordenen. Og det er jo aldrig rart at få det klistret på sig, at man måske skulle sammenlignes lidt med den slags. Jeg tror nu ikke, det har været hr. Glistrups mening, men sådan kan det opfattes, og det vil jeg ikke undlade at gøre opmærksom på.

Det, der kaldte mig herop, var egentlig hr. Glistrups for en gang skyld faktisk rare indledning. Dette med at tale om denne vidunderlige begivenhed, som det jo er, når der bliver sat nye børn i verden. Og jeg smilede venligt dernede og syntes, at det lød så rart, og så tænkte jeg ved mig selv: Jamen, nu kommer det nok lige om et øjeblik, at bare man betaler selv, så er det i hvert fald vidunderligt at få børn.

Og ganske rigtigt, det var faktisk det, hr. Glistrup sagde. Når han siger det, som han siger, at den væmmelige stat kommer og blander sig i, om folk skal have børn eller ej, og at vi omklammer barslen, og jeg ved ikke hvad, så handler det om, at hr. Glistrup siger: Lad dem få børn, som har råd til at få børn, for vi skal faktisk ikke give dagpenge til dem, som ikke har råd til at få børn og derfor i mange tilfælde ikke ville få dem, hvis ikke der var ret til en barselord, hvorunder de kunne gå hjemme og passe deres barn det første halve år. Det ligger der faktisk i det, hr. Glistrup siger.